

Christus zich zoo beslist als 't menschelijk woord slechts toeliet. „Gij kunt niet, zoo klinkt het dan op Jezus' heilige lippen, gij kunt niet God dienen en den Mammon.” Al uw pogen om die twee heerschappijen tegelijk te huldigen, loopt op niet anders uit dan op vloekwaardige teleurstelling. Ge kunt dan nóg meenen voor uw God de knie te buigen, maar in uw hart keert ge u tegen Hem, en de band die u eerst nog ten deele aan Hem verbinden mocht, scheurt los. Op dit afdolen door Mammon valt thans zelfs meer dan in Jezus' dagen de nadruk. Vergelijkt ge toch wat landbouw en fabriek, wat scheepvaart en bankwezen, destijds en nu presteeren, dan staat het in onloochenbare cijfers geboekt, dat in den tijd waarin óns leven viel, de macht van het stoffelijke, technisch en financieel, vergeleken bij wat het in Jezus' dagen was, meer dan verhonderdvoudigd is. De stoffelijke actie van toen bij die van nu vergeleken, telt ternauwernood mede. Dit nu brengt vanzelf met zich, dat de bestrijding van het materialisme thans veel meer op den voorgrond moest treden dan destijds, en dat een Apostolisch geschrift in onze dagen te boek gesteld, hiervan veel sterker sporen zou vertoonen. In zooverre is 't dan ook te verstaan, dat in de huidige prediking de bestrijding van het stoffelijk gevaar meer op den voorgrond trad. Dit is zelfs hoog noodig. En zulks evengoed voor de geloovigen, omdat ook de kleinen naar de wereld thans veel sterker dan oudtijds door het zuigen van de geldzucht in gevaar verkeerden. Alleen maar, nooit en nimmer mag dit het oog doen sluiten voor het in beginsel veel demonischer gevaar, dat in de doolgeraakte wijsheid en wetenschap schuilt, en ons noopt steeds scherper toe te zien, dat men niet onder den naam van „Christelijke wetenschap” rondvente, wat feitelijk niet anders is dan een omdolen in de onheilige kringen van een wereldsche, van God afgekeerde wijsheid. Men ziet dit aan de uitkomst. Niet dan hoogst zelden ziet ge een hooggeleerde uit de wijsheidskringen der wereld bij de kleine kudde een onderkomen zoeken. Waar dan tegenover staat, dat ge keer op keer uit de kringen van Gods volk juist de rijkst begaafde zonen van het geloof ziet afvallen, om zich ten slotte tegen Gods volk te keeren. De verleiding hiertoe is zoo vaak onweerstaanbaar.